

Arrest

nr. 327 323 van 27 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DETHIER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 8 juni 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 juni 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 augustus 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 27 september 2024.

1.3. Op 10 december 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd op (...) 1998 geboren te Mogadishu, Somalië, u woonde uw hele leven in de wijk Jukshit (cfr. Jaqshid). U verklaarde tot de subclan Wadalan, Gorgorte (cfr. Gorgarte), clan Hawiye te behoren en de Somalische nationaliteit te bezitten.

U heeft vier zussen genaamd N(...)/N.a(...), Na(...), Z(...) en K(...) (laatstgenoemde is woonachtig in de VS) en vijf broers genaamd A(...), X(...), Al(...) A(...), Xu(...), Al(...) R(...). Uw vader is overleden in december 2020 aan een ziekte. U bent niet gehuwd en u heeft geen kinderen.

U hielp uw moeder die een winkeltje had waar jurken werden verkocht.

U verklaarde gediscrimineerd te zijn omwille van het behoren tot een numerieke kleine clan in uw regio van herkomst, u had in dit kader problemen met de clan Abgal Agoon Jare. U stelde altijd al problemen te hebben gehad met uw buur H(...), behorend tot de clan Abgal<Harti Abgal. Tussen uw woning, waar u met uw familie woonde, en de woning van uw buur H(...), was er een neutrale ruimte waar er initieel geen woning op stond. Doch bleef uw buur H(...) zijn perceel uitbreiden door bij te bouwen op het neutrale gedeelte zodat zijn huis groter werd. Hierdoor bouwde uw familie ook verder op het neutrale gedeelte zodat uw buur H(...) niet over de scheidingslijn kon bouwen. Op een dag kwam uw buur H(...) met politie of militairen, die familie van hem waren, naar uw woning waarbij ze hun wapens toonden en aan uw familie zeiden dat jullie maar mochten bouwen tot aan het punt dat door uw buur H(...) werd bepaald. Er werden ook vervalste documenten in dit kader getoond. Jullie weigerden dit omdat het onrechtvaardig was waarna jullie werden meegenomen naar de basis waar er aan uw familie werd meegedeeld dat uw buurman H(...) gelijk had en uw familie hem met rust moest laten. U vermeldde ook nog dat de politie een scheldwoord zei voor minderheidsclans, uw buur zei ook dat u Al Shabaab was, u AlQaeda was, dat de politie u ging opsluiten.

U gaf verder nog aan dat u voor uw moeder werd uitgescholden voor "laan gaab" (lagere clans), indien er problemen met jongeren waren, zij zich achter hun clan gingen verbergen en niemand voor u kon opkomen. Ten slotte deed u soms jobs en werd u hier niet voor betaald.

In december 2019 was u met zes/zeven jongeren naar de voetbalmatch Champions League aan het kijken in een huis toen er een bom werd gegooid waarbij er mensen omkwamen. Al Shabaab was verantwoordelijk voor de aanslag. Eén dag later werden er papieren in uw buurt verspreid waarop stond dat, wie er na 21:00 uur in de avond nog rondloopt, Al Shabaab daarmee zal afrekenen. Daarnai zeiden ze dat iedereen waarvan ze dachten die Al Shabaab was, ze ermee gingen vechten en deze personen als vijand gingen worden behandeld en als spion gingen worden aanzien. Eén of twee dagen na de bomontploffing werd u door Al Shabaab opgebeld met de melding dat ze wisten dat u een spion was, dat ze met u zouden afrekenen. U werd ervan beschuldigd een vijand te zijn, iemand die voor de overheid werkt en voor de ongelovigen werkt, dit omdat u omwille van uw job pas in de nacht terug thuis kwam, aldus na 21:00 uur. Al Shabaab zei dat u naar Jilib, de hoofdstad van de Islam, moest gaan. Daar zou men onderzoeken of u al dan niet een spion was, en ging men u berechten, waarbij Al Shabaab u zou vergeven of vermoorden. Al Shabaab zei dat ze u schuldig zouden bevinden en u doden indien u niet naar Jilib zou gaan. U weigerde telefonisch aan Al Shabaab om naar Jilib te gaan waarna u van gsm wisselde.

Diezelfde of één dag later werd uw moeder opgebeld door Al Shabaab. Ze zeiden dat haar zoon een ongelovige was en dat ze wist wat er dan zou volgen. U besprak dit met uw familie en uw moeder waarna er werd besloten om geen klacht bij de overheid in te dienen omdat het geen zin had en de mensen die u wouden raken veel machtiger waren aangezien ze reeds een bomaanslag pleegden. U besepte dat de situatie ernstig was waarna u samen met uw moeder besloot om te kijken naar een manier om te ontsnappen en Somalië te verlaten.

In januari 2021 vluchtte u, één jaar na de bomaanslag en de eerste telefonische bedreiging door Al Shabaab, uit Somalië. U vluchtte van Somalië naar Turkije waar u voor een korte periode verbleef. Nadien reisde u naar Griekenland waar u op 25 januari 2021 aankwam. Daar diende u een aanvraag tot internationale bescherming in, er werd geen beslissing genomen. Midden 2021 verhuisde uw familie, omwille van familiale- en clanproblemen en de problemen met uw voormalige buur H(...). Uw moeder verhuisde naar Boondhere in Mogadishu. U vertrok in juni 2022 uit Griekenland en kwam op 08 juni 2022 in België aan. U diende op 20 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in te België.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al Shabaab. Tevens vreest u uw buur H(...) en werd u gediscrimineerd in Somalië omwille van uw clan, elke persoon van een grotere clan zou u kunnen discrimineren.

Heden verblijft uw moeder in Mogadishu in de wijk Boondheere. U verklaarde frequent contact te hebben met uw moeder, u had één dag voor uw onderhoud bij het CGVS nog contact met haar. Uw broers en zussen A.5(...), N(...)/N.a(...), Na(...), X(...), Al(...) A(...), Xu(...), Al(...), R(...), Z(...) verblijven heden in Somalië. Uw zus K(...) woont samen met haar Somalische-Amerikaanse man in Amerika, waar ze legaal verblijft.

U legde geen documenten neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

1. U geeft geen zicht op uw persoonsgegevens (uw naam en beroep te Somalië), uw familiale situatie (namen ouders en overlijdensdatum vader), uw geboorte- en woonplaats in Somalië en uw vertrekdatum uit Somalië omwille van de volgende redenen.

U bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) gevraagd naar een eerder verzoek om internationale bescherming, antwoordde u 'nee'. U expliciet gevraagd over Griekenland, verklaarde u dat er daar vingerafdrukken werden afgenomen doch u er zeker geen verzoek om internationale bescherming indiende. Hierna werd u gewezen op het belang van de waarheid te vertellen, waarna u verklaarde dat er een procedure verzoek om internationale bescherming was in Griekenland maar u eerder de vraag niet goed begrepen had (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 23 p. 10). Het is merkwaardig dat u niet meteen de gevraagde informatie omtrent uw eerdere verzoek om internationale bescherming te Griekenland gaf. U bij het Commissariaat-generaal gevraagd naar een eerdere asielaanvraag verklaarde u in 2021 in Griekenland een asielaanvraag te hebben ingediend (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 27 september 2024 p. 5 hierna CGVS p. 5). U verklaarde dat er in Griekenland geen interview werd afgenomen maar dat de politie u oppakte waarna uw vingerafdrukken werden afgenomen, u een oranje kaart ontving en u pas in 2024 een interview zou krijgen, er werd geen beslissing genomen (CGVS p.6). Gevraagd of u bij de Belgische en Griekse asielinstanties dezelfde persoonsgegevens zoals uw naam, geboortedatum, informatie over uw familie en redenen voor uw asielaanvraag opgaf, antwoordde u affirmatief (CGVS p. 11).

1.1. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw naam.

U verklaarde bij de Griekse asielinstanties Ab.(...) M.(...) te heten (zie aanvraag derde landen 'information request reply' 1 november 2022). Bij de Belgische asielinstanties verklaarde u dat uw naam Al.(...) Ab.(...) Ar.(...) is (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 1 en 2 p. 6 en CGVS p. 6). U verklaarde bij de DVZ dat u in Griekenland een andere naam - Ab.(...) M.(...) - gebruikte omdat andere mensen uw naam foutief genoteerd zouden hebben (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 3 p. 6). U gaf echter twee geheel verschillende voor- als achternamen op, dit te Griekenland en België, waardoor uw verklaring, zijnde dat uw naam foutief genoteerd zou zijn te Griekenland, als weinig aannemelijk kan worden aangenomen. Bovendien legde u alhier geen documenten neer die uw identiteit kunnen staven.

1.2. U verklaarde in Griekenland dat u werkloos was in Somalië terwijl u bij de Belgische asielinstanties verklaarde wel degelijk een beroep in uw land van herkomst te hebben uitgeoefend.

U verklaarde bij de Griekse asielinstanties werkloos te zijn geweest te Somalië (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 2). Bij de DVZ verklaarde u als arbeider te hebben gewerkt, waarbij u de klanten bij de winkel hielp bij het laden en lossen (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 12 p. 6,7). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer uw moeder te hebben geholpen in haar winkeltje waar ze jurken voor vrouwen verkocht (CGVS p. 13). U legt aldus uiteenlopende verklaringen af omtrent uw beroep in Somalië.

1.3. U geeft verschillende namen van uw ouders op bij de Griekse asielinstanties in tegenstelling tot uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties. Bovendien legt u verscheidene verklaringen af omtrent de overlijdensdatum van uw vader.

U verklaarde bij de Griekse asielinstanties dat uw vader M.(...) H.(...) heet terwijl u bij de Belgische asielinstanties verklaarde dat de naam van uw vader Ar.(...) A.(...)/ Ar.(...) Ad.(...) Aa.(...)/Ab.(...) is (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 1, verklaring DVZ d.d. 04 augustus 2022 p. 7 vraag 13A, CGVS p. 9). In tegenstelling tot uw eerdere verklaringen bij de Griekse asielinstanties waarbij u verklaarde dat uw moeder Mo.(...) S.(...) heet, verklaarde u bij de DVZ en bij het Commissariaat-generaal dat de naam van uw moeder H.(...)/Ha.(...) Mo.(...) is (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 1, verklaring DVZ d.d. 04 augustus 2022 p. 7 vraag 13A, CGVS p. 9). Nochtans bevestigde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dezelfde persoonsgegevens alsook informatie over uw familie te hebben gegeven, zowel bij de Griekse als bij de Belgische asielinstanties. U hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat het zou kunnen dat jongeren die worden opgepakt in Griekenland foute namen zeggen om daar mee weg te komen, doch u verklaarde dezelfde naam in Griekenland als in België te hebben opgegeven (CGVS p. 20, 21). Uw verklaring stemt dus niet overeen met de objectieve informatie bij het Commissariaat-generaal (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 1, CGVS p. 9).

Bovendien legt u verschillende verklaringen af omtrent de overlijdensdatum van uw vader. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader in december 2020 stierf omwille van een ziekte (CGVS p. 9). Niettegenstaande verklaarde u eerder bij de DVZ dat uw vader in juni 2021, aldus zes maanden later, overleed (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 13 A p. 7).

1.4. U verklaarde zowel bij de DVZ als bij de Griekse asielinstanties in El Dher, provincie Galgaduud, geboren te zijn en gewoond te hebben tot uw vertrek uit Somalië, terwijl u bij het CGVS verklaarde geboren te zijn in Mogadishu en u daar uw hele leven woonde.

U verklaarde zowel bij uw Griekse asielaanvraag als bij de DVZ dat u geboren bent in El Dher, provincie Galgaduud, waar u uw hele leven tot aan uw vertrek uit Somalië (DVZ: januari 2021; Griekenland: april 2019) verbleef (zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 5 en 10 p. 6, zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 2 en 3). In tegenstelling tot uw eerdere verklaringen verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS – toen u werd gevraagd naar eventuele correcties aangaande uw eerdere interview bij de DVZ – niet in El Dher te hebben gewoond maar dat u in werkelijkheid in Mogadishu woonde en dit tot aan uw vertrek uit Somalië en dat dat de plaats is die u zou kennen: "Ik wil graag iets aanpassen van het korte interview zei eerder dat ik van de regio Galgaduud en de stad Ceel dher kom het is niet waar ik juist leefde. Ik leefde juist in de hoofdstad Mogadishu dat is waar ik leefde en dat is de plaats die ik ken. En ik wil het interview daarop laten verdergaan (CGVS p. 3). U bevestigde nooit in El Dher te hebben gewoond (CGVS p. 3). Gevraagd omwille van welke reden u een foutieve verblijfplaats opgaf, verklaarde u dat u toen u aangekomen was, geen kennis van zaken had, de eerste mensen die u tegen kwam, mensen in Turkije en mensen met wie u samen vluchtte en met wie u op weg was, u zeiden dat indien u in Europa aankwam, u diende te zeggen dat u 'van die verre dorpen kwam', want dat je van waar u vandaan kwam, geen verblijfsvergunning zou krijgen en dat dat de manier is hoe het er in Europa aan toegaat (CGVS p. 3). U ermee geconfronteerd dat er u bij DVZ op werd gewezen om de waarheid te vertellen, verklaarde u dat u niet uitgebreid mocht antwoorden, u bang was en een "kwaad persoon" u interviewde die tegen u zei 'stop en praat' (CGVS p. 3-4). U verteld dat uw interview bij DVZ effectief een kort interview betrof, doch u er wel werd gevraagd naar uw woonplaats, uw stad, zei u: "Zoals al eerder zei die mensen tegen mij dat ze veel familie en vrienden hadden die werden geweigerd en dat het voor mij van uiterste belang was om een dorp te zeggen die ver weg was. Ik dacht zoals de meerderheid tegen hen had gezegd ook al ken ik al hun namen niet maar geloofde hen niet maar achteraf had ik begrepen dat het geen mooie zaak is dat ik heb gedaan" (CGVS p. 4). U verklaarde tot het besef gekomen te zijn de waarheid te willen vertellen omdat u zag hoe de wetten in dit land waren en de veiligheid en u intussen begrijpt 'dat ik toch iets kon krijgen door te zeggen van waar ik kwam' (CGVS p. 3, 4). U legde aldus leugenachtige verklaringen af over uw geboorte- en woonplaats te Somalië, u gaf bij het CGVS plots aan te Mogadishu, wijk Jukshit (Jaqshid), te hebben gewoond, dit in plaats van uw eerdere verklaringen van El Dher, provincie Galgaduud, afkomstig te zijn en daar uw hele leven tot aan uw vertrek uit Somalië te hebben gewoond.

1.5. U legt verscheidene verklaringen af omtrent uw vertrekdatum uit Somalië en hoelang u in Griekenland verbleef.

U verklaarde bij de Belgische asielinstanties Somalië in januari 2021 verlaten te hebben (CGVS p. 6, zie verklaringen DVZ 4 augustus 2022 vraag 10 p. 6 en vraag 33 p. 12). U kwam op 25 januari 2021 aan in Griekenland, u verklaarde nooit eerder in Griekenland te zijn geweest, waarna u in juni 2022 Griekenland terug verliet (CGVS p. 5, 6). Niettegenstaande verklaarde u bij de Griekse asielinstanties dat u Somalië reeds in april 2019 verlaten had, waarna u in juli 2019 in Griekenland toekwam (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 3). U hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u zoets in Griekenland niet gezegd zou hebben en er geen interview in Griekenland werd afgenomen (CGVS p. 20).

U legt aldus overduidelijk tegenstrijdige verklaringen af bij de Griekse asielinstanties, DVZ en het Commissariaat-generaal over de voor- en familienaam van uzelf, uw beroep te Somalië, uw geboorte en woonplaats, de namen van uw beide ouders, de overlijdensdatum van uw vader, uw vertrekdatum uit Somalië en de periode dat u in Griekenland verbleef.

Er zou toch verwacht mogen worden van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Griekse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Uw veelvuldige verscheidene antwoorden omtrent diverse facetten van uw persoonlijk en familiaal leven doen voorafgaand reeds ernstige twijfels rijzen omtrent uw algehele geloofwaardigheid en uw beweerdelijke problemen in Somalië.

Aangezien u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar u uw gehele leven in Somalië hebt gewoond en wanneer u uit Somalië bent vertrokken – u beweerde in Griekenland dat u afkomstig bent van El Dher, Galgaduud en u in april 2019 aldaar bent vertrokken en Somalië hebt verlaten, u verklaarde bij de DVZ dat u in El Dher, Galgaduud, bent geboren en er woonde tot uw vertrek in januari 2021, u stelde bij het CGVS

dat u bent geboren en getogen in Mogadishu en er tot januari 2021 woonde waarna u Somalië verliet -, weet u aldus eveneens geen éénduidig zicht te bieden op waar en wanneer de door u beweerdelijke vervolgingsfeiten te Somalië zich zouden hebben afgespeeld.

Uw beweerdelijke vervolging door Al Shabaab te Somalië wordt verder onderuit gehaald door onderstaande.

2.1. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw beweerdde problemen met Al Shabaab bij de DVZ in tegenstelling tot uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal.

-Omtrent de datum waarop en via wie Al Shabaab u bedreigde en wie er (mee) beslisten dat u Somalië moest verlaten.

U zei bij de DVZ en bij het CGVS dat u in januari 2021 uw land verliet.

Bij de DVZ verklaarde u dat Al Shabaab in december 2020 bij uw vader langs kwam en ze hem zeiden dat ze wilden dat u zich bij hen zou aansluiten (zie verklaringen DVZ 'Vragenlijst' CGVS vraag 5). Uw vader en de rest van uw familie zeiden u dit achteraf, u wou zich niet aansluiten en uw vader gaf u de raad om zo snel mogelijk te vluchten waarna u het land verliet (cfr. aldus na ongeveer één maand) (zie verklaringen DVZ 'Vragenlijst' CGVS' vraag 5).

In tegenstelling tot uw eerdere verklaringen bij de DVZ, verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat Al Shabaab u in december 2019 zelf opbelde waarna u uw gsm nummer veranderde. Diezelfde dag of één dag later werd uw moeder opgebeld door Al Shabaab met de mededeling dat u een ongelovige was (CGVS p. 16, 17), waarna zowel uw moeder als uzelf nog telefonisch bedreigd werden door Al Shabaab, dit gedurende ongeveer één jaar (CGVS p. 18). Uw moeder besloot samen met u dat u het land zou verlaten (CGVS p. 19). U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af omtrent zowel het jaartal waarop en wie Al Shabaab contacteerde alsook wie er (mee) besliste dat u Somalië moest verlaten.

-U haalt verschillende redenen aan - bij de DVZ en bij het CGVS - waarom Al Shabaab u beweerdelijk bedreigde.

U verklaarde bij de DVZ dat Al Shabaab wou dat u zich bij hen aansloot, aangezien u dit niet wou gaf uw vader u de raad om te vluchten (zie verklaringen DVZ 'Vragenlijst' CGVS' vraag 5). Voor de volledigheid kan er worden opgemerkt dat u ook in Griekenland het volgende zei: "Al Shabab controls the place i live and they tried to recruit me, i refused and they threatened to kill me" (zie aanvraag derde landen 'Hellenic Republic asylum service personal information' p. 5). Ondanks uw eerdere verklaringen in Griekenland en bij de DVZ verklaarde u bij het Commissariaat-generaal dat Al Shabaab een bomaanslag – waar u overigens geen enkele melding van maakte bij de DVZ – pleegde toen u met zes/zeven jongeren een match van de Champions League keek in een huis, dit omdat ze de jongeren bang wilden maken, de jongeren niet laat buiten mochten komen en het kijken van de voetbalmatch op televisie ongeoorloofd was (CGVS p. 16). Eén of twee dag(en) later werd u door Al Shabaab telefonisch bedreigd, ze wisten dat u een spion was, ze gingen met u afrekenen, u werd beschuldigd een vijand te zijn, iemand die voor de overheid en voor de ongelovigen werkt, dit omdat u tijdens de avond nog reisde na 21u mocht er niet meer worden rondgelopen door Al Shabaab - en ze daarom dachten dat u nieuws over hen verspreidde, daarom werd u als spion en ongelovige beschouwd (CGVS p. 16, 17). Al Shabaab zei u telefonisch dat u naar Jilib, de hoofdstad van de Islam, moest komen, waar u zou worden berecht. Er zou daar beslist worden om u te vergeven of te doden (CGVS p. 17). Het kon zijn dat ze u gingen voorstellen om als militant voor hen te gaan werken, of ze konden u berechten als spion, u kon ook vermoord worden of uw hand kon worden afgehakt, het zou ervan af hangen (CGVS p. 17). U gevraagd of u aan de telefoon werd gevraagd om voor hen te werken, zei u: "Over de telefoon zeiden ze dat ze een onderzoek wouden doen of terwijl word je vergeven als je niks hebt gedaan of terwijl word je gedood dat weet je niet maar het eerste dat van jou verwacht is dat je komt (CGVS p. 18). U verklaarde dat u weigerde jegens Al Shabaab om naar Jilib te komen waardoor u door hen schuldig werd bevonden (CGVS p. 17). U legt aldus verschillende verklaringen af omtrent de redenen waarom u uit Somalië vluchtte en waarom u beweerdelijk door Al Shabaab werd benaderd. Zo verklaarde u bij het Commissariaat-generaal dat Al Shabaab u als een spion, een ongelovige, zag omdat u tijdens de nacht thuis kwam omwille van uw werk - terwijl niemand van Al Shabaab nog na 21u mocht rondlopen -, terwijl u bij de DVZ verklaarde dat Al Shabaab u wou rekruteren en u dit niet wou.

2.2. U beweerde bij het CGVS dat u beweerdelijk onder dreiging van Al Shabaab stond doch u bleef nog één jaar in uw woonplaats te Mogadishu wonen.

U verklaarde dat in december 2019 de voorgehouden bomaanslag plaats vond, één of twee dagen nadien werd u opgebeld door Al Shabaab en beschuldigd een spion te zijn (CGVS p. 11-12). Er werd toen gesteld dat u een vijand was, u problemen voor hen veroorzaakte, u iemand was die voor de overheid werkte of voor de ongelovigen werkte, u diende snel te gaan naar waar zij werkten, zoals een plaats in Jilib, u ging er worden berecht en dan ging u worden vergeven of worden vermoord, indien u niet zou komen, gingen ze u vinden, waar u ook was (CGVS p. 17). De dag erna, toen Al Shabaab u telefonisch niet kon bereiken, werd uw moeder gebeld (CGVS p. 18). Toen u nog in het land was, werd uw moeder naar uw mening een aantal keer gebeld: "we zien jou jongen we weten waar hij is een paar keer hebben ze mijn moeder zo bedreigd" (CGVS p. 18). U ging verder: "Tot ik uit Somalië belden ze mijn moeder op en op momenten belden ze op toen ik dacht dat ze me vergeten hadden we zijn hem niet vergeten maar we hebben kans nog niet gehad" (CGVS p. 18). U gaf verder nog aan dat er één jaar zat tussen het eerste beweerdelijke telefoontje door Al Shabaab en uw vertrek uit Somalië (CGVS p. 18). U verteld dat er beweerdelijk een bomaanslag was, u enkele dagen later door Al Shabaab werd gebeld volgens uw verklaringen, u stelde dat uw moeder nadien

werd opgebeld, en gevraagd waarom u pas één jaar later uw land verliet, zei u vooreerst dat de bedreiging constant was "en een brief met hun naam op en zeiden ze we hebben een plaats en een naam. Zelfs als ik een telefoon had belden ze me toen ik hoorde dat ze het waren legde ik af" (CGVS p. 18). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, zei u dat u niks had om mee te vertrekken, in verband met uw reis, u moest u wat verstoppert en minder wandelen, u ging afspreken op plaatsen waar politie en militairen zouden zijn (CGVS p. 19). U vulde nog aan dat de bedreigingen altijd bezig waren, u wou altijd al vertrekken vanaf het begin van de beweerdelijke bedreigingen, u had echter geen kans omdat jullie niet veel hadden, uiteindelijk had uw moeder dan het geld geleend omdat ze de problemen niet meer aan kon (CGVS p. 19). Dat u enerzijds beweerdelijk gedurende één jaar - samen met uw moeder - zou zijn bedreigd, de bedreiging door Al Shabaab naar uw mening constant was, doch u anderzijds uw woonplaats - en per uitbreiding Somalië - niet zou hebben verlaten en u er nog één jaar zou zijn gebleven, louter omdat u niks had om mee te vertrekken en omdat jullie niet veel hadden, en uw moeder uiteindelijk geld wist te lenen, komt dan ook allesbehalve geloofwaardig over en maakt dat de beweerdelijke dreiging door Al Shabaab in ernstige mate kan worden gerelativeerd.

2.3. U kan ten slotte geen namen geven van de Al Shabaab leden die naar uw mening de macht hadden in uw regio.

U hierover gevraagd, verklaarde u hun namen niet te kunnen zeggen, ze zeggen immers hun namen niet, indien ze op plaatsen komen, gebruiken ze andere namen, als ze u bellen dan zeggen ze geen naam (CGVS p. 17). Het is merkwaardig dat u geen enkele naam van de Al Shabaab leden die naar uw mening de macht hadden in uw regio van herkomst, kon zeggen, aangezien u beweerde één jaar lang door hen te zijn bedreigd.

U maakt aldus de door u beweerde vervolgingsfeiten door Al Shabaab niet geloofwaardig.

3. U maakt de beweerdelijke discriminatie omwille van uw clan niet aannemelijk.

-Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u bij de DVZ geen enkel gewag maakte van enige discriminatoire problemen. Zo gaf u aan dat u vreesde om gedood te worden door Al Shabaab bij terugkeer naar Somalië. U gevraagd of u naast deze problemen nog problemen had gehad met uw autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, ontkende u dit (zie "vragenlijst CGVS" DVZ d.d. 04 augustus 2022 vraag 7).

-U verklaarde bij het CGVS tot de subclan Wadalan, Gorgorte (Gorgarte), Hawiye te behoren (CGVS p. 14). U verklaarde tot een kleine clan zonder macht te behoren (CGVS p. 13). U gevraagd wat u bedoelde met een 'kleine clan', zei u niet veel wapens te hebben, geen macht te hebben, geen gemeenschap te hebben en geen bekende personen van uw clan in de politiek of als handelaar te hebben (CGVS p. 13). U verklaarde tot de meerderheidsclan Hawiye te behoren doch dat deze onderverdeeld is onder diegenen met en zonder wapens (CGVS p. 13). Uw clan behoort tot diegenen zonder wapens. U haalt aan problemen met de clan Abgal Agoon Jare te hebben gekend (CGVS p. 10 en 13). Gevraagd wat het ergste was dat u persoonlijk meemaakte inzake discriminatie op basis van uw clan, verklaarde u dat u voor uw moeder werd uitgescholden voor 'laan gaab' (cfr. lagere clan), indien jongeren problemen hebben, ze zich achter hun clan kunnen verbergen, u niemand had die voor u opkwam en u één week voor een grote winkel werkte, u na die week werd weggestuurd en u voor uw geleverde werk geen loon ontving (CGVS p. 13). Er kan worden opgemerkt dat dit onvoldoende is om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit het bovenstaande kan niet worden afgeleid dat u omwille van het behoren tot een numeriek kleinere clan dermate ernstige problemen had die uw situatie onleefbaar maakten.

-Het beweerdelijke dispuut met uw buur H.(...) is niet actueel noch acuut.

U verklaarde dat de problemen met uw buur H.(...) (een (voormalig) secretaris bij een krijgsheer) (clan Abgal<Harti Abgal) zich reeds manifesteerden van zolang u bewustzijn had, sinds u daar leefde (CGVS p. 15). Ondanks de door u beweerde problemen bleef uw familie er wonen tot aan uw vertrek uit Somalië, dit aldus naast diezelfde buur (CGVS p. 7). U verklaarde dat uw familie midden 2021 verhuisde en dat uw moeder specifiek naar de buurt Boondheere in Mogadishu ging (CGVS p. 9, 10). Uw familie zou zijn verhuisd, naar een plaats niet al te ver, door veel problemen met "de man" - u stelde dat uw buur zijn woning wilde uitbreiden naar het perceel gelegen tussen uw woning en de zijne en er daardoor een dispuut was en deze buurman er de politie en militairen bijhaalde, zij gaven deze man gelijk - , uw buurman heeft het huis van uw familie ondertussen overgenomen (CGVS p. 15). U verklaarde dat uw familie nog steeds het grootste probleem zou hebben in dit kader, met name dat deze man hun huis bezit, daarnaast zouden zij een beetje verder weg zijn verhuisd om van hem verwijderd te zijn, doch zouden zij (cfr. de (sub)clan van uw buur) nog steeds de meerderheid zijn. Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat uw familie de dato op een andere plaats woonachtig is, u stelt zelf dat zij niet ver weg zijn verhuisd en u verwijst verder louter naar het algemeen behoren van deze man tot een numerieke meerderheidssubclan, verder stelt het voormalige dispuut zich niet meer gezien uw familie niet meer naast deze man woonachtig is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld

in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, H.(...) Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het

offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke benedeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen

worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 27 september 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 51 al. 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel. Alsook meent verzoeker dat er een beoordelingsfout voorligt.

Na een samenvatting van de bestreden beslissing gaat verzoeker uitvoerig in op zijn bijzonder kwetsbaar profiel en de impact daarvan op zijn verklaringen zowel voor de Griekse als voor de Belgische asielinstanties en zijn vertrouwen in de Belgische autoriteiten. Daarnaast onderstreept verzoeker de omstandigheden van zijn gehoor in Griekenland. Verzoeker benadrukt in dit verband ook het feit dat hij behoort tot een minderheidsclan, zijn ervaringen met discriminatie hierdoor, zijn gebrek aan scholing als gevolg hiervan en de impact van dit alles op het kunnen afleggen van heldere, coherente verklaringen.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging en besluit hij dat hij voldoet aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker gaat te dezen nog in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing.

Voorts gaat verzoeker in op de situatie in zijn regio van herkomst, met name Mogadishu, en meent hij dat deze veiligheidssituatie minstens aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker vermeldt in zijn verzoekschrift volgende rapporten en brengt er de weblinks van bij:

- AIDA, “*Country Report Greece 2023*”;
- EUAA, “*Country Guidance Report Somalia*” van augustus 2023;
- Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, “*Letter dated 15 October 2024 from the Chair of the Security Council Committee pursuant to resolution 2713 (2023) concerning Somalia addressed to the President of the Security Council*” van 28 oktober 2024.

3.2.2. Op 25 april 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 8) in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023;
- EUAA “*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023;
- EUAA “*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023;
- COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (update).

3.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 11) neer waarin hij verwijst naar volgende (pers)artikels en er de weblinks van vermeldt:

- “*Growing Security Crisis in Somalia: Mogadishu at Risk Al-Shabaab’s Rapid Advance in Middle and Lower Shabelle*” van 26 maart 2025;
- “*React, rinse, repeat: How Europe can help break Somalia’s cycle of conflict*” van 2 mei 2025;
- “*Security Council Report April 2025 Monthly Forecast*” van 31 maart 2025;
- “*Fears mount over resurgence of Al-Shabaab jihadists in Somalia*” van 27 maart 2025;
- “*Fall of Mogadishu ‘real possibility’ as militants encroach on its limits*” van 16 maart 2025;
- “*Between Islamic State and Al-Shabaab: An Embattled Mogadishu?*” van 2 april 2025;
- “*Contradictions in Mogadishu: Security Warnings Versus Government Denials*” van 7 maart 2025;
- “*Puntland warns Mogadishu faces security threats like Afghanistan*” van 15 maart 2025;
- “*African leaders call for more peacekeepers for Somalia to defend against al-Qaidalinked al-Shabab*” van 25 april 2025;
- “*ACLED Says Al-Shabaab Has Increased Monthly Attacks in Somalia by 50% in 2025*” van 3 april 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoeker geeft geen zicht op zijn persoonsgegevens (zijn naam en beroep in Somalië), zijn familiale situatie (de namen van zijn ouders en overlijdensdatum van zijn vader), zijn geboorte- en woonplaats in Somalië en zijn vertrekdatum uit Somalië, aangezien hij tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de Griekse asielinstanties, bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het CGVS; dit alles doet reeds ernstig twijfels rijzen omtrent zijn algehele geloofwaardigheid en zijn beweerdelijke problemen in Somalië vermits hij geen eenduidig zicht biedt op waar en wanneer de door hem beweerde vervolgingsfeiten in Somalië zich zouden hebben afgespeeld;
- (ii) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde vervolging door Al-Shabaab aangezien:
 - a) verzoeker tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen aflegt over de datum waarop en via wie Al-Shabaab hem bedreigde en wie er (mee) besliste(n) dat verzoeker Somalië moest verlaten,
 - b) verzoeker tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen aflegt over de redenen waarom Al-Shabaab hem beweerdelijk bedreigde,
 - c) het niet aannemelijk is dat verzoeker nog één jaar op zijn woonplaats te Mogadishu verbleef onder bedreiging van Al-Shabaab,
 - d) verzoeker geen namen kan geven van de Al-Shabaableden die naar zijn mening de macht hadden in zijn regio;
- (iii) verzoeker maakt de door hem beweerde discriminatie omwille van zijn clan niet aannemelijk vermits:
 - a) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkel gewag maakte van enige discriminatoire problemen,
 - b) de door verzoeker aangehaalde discriminatie onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin,
 - c) het beweerde dispuut met zijn buur H. niet actueel, noch acuut is;
- (iv) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Benadir/Mogadishu en wordt geconcludeerd dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in

zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen moeten worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn bijzondere kwetsbaarheid moet worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt: *“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep”.*

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er echter niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. De Raad kan immers wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat hij de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn bijzondere kwetsbaarheid. In dit verband wijst hij enerzijds op de reisroute, zijn jonge leeftijd, de omstandigheden van de asielpprocedure in Griekenland, het persoonlijk onderhoud op het CGVS in België en zijn vertrouwen in de asieliinstanties dat slechts geleidelijk is gegroeid. Verzoeker wijst in dezen op het gegeven dat zijn advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven dat er geen vertrouwensklimaat kon bestaan omdat de houding van de *protection officer* niet toeliet om verzoekers vertrouwen in de autoriteiten te kunnen herstellen. Daarnaast benadrukt verzoeker lid te zijn van een minderheidsclan en hierdoor geconfronteerd te zijn geweest met discriminatie, hetgeen hij als factor van kwetsbaarheid

bestempelt. Verzoeker merkt tevens op dat een niet-onderwezen persoon meer kans heeft om een gebrek aan innerlijke structuur te ervaren en zich over te geven aan verschillende autoriteitsfiguren.

Verzoeker slaagt er, om onderstaande redenen, met dit betoog evenwel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven van de bestreden beslissing.

Zo brengt verzoeker geenszins (psycho-)medische stukken bij waaruit zou blijken dat hij lijdt aan (psychische) problemen en/of trauma, laat staan dat hij aantoont dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Zulks blijkt ook geenszins uit de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat dit onderhoud op normale wijze plaatsvond. Meer in het bijzonder blijkt nergens uit dat verzoekers geheugen zou zijn aangetast en/of zijn cognitieve vermogens, wat het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoeker van deze beweerde problemen bovendien zelf niet de minste melding maakte in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 augustus 2022. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde hij immers ontkennend (zie 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ d.d. 4 augustus 2022, vraag 1). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhouds op normale wijze plaatsvonden en kunnen geen (ernstige) psychische problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond op de zetel van het CGVS bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en formuleerden noch verzoeker, noch zijn advocaat hierover opmerkingen ten aanzien van het CGVS. Bijgevolg kan verzoeker heden bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de inhoud van zijn verklaringen, zoals hij deze heeft afgelegd tijdens de administratieve procedure, gekleurd werd door trauma's, zijn reisweg, zijn wantrouwen in de asielinstanties en/of de houding van de *protection officer*. Dit klemmt eens te meer daar de advocaat van verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud zelf opmerkte dat zij de notities van het persoonlijk onderhoud zorgvuldig zou nalezen en eventuele opmerkingen of antwoorden schriftelijk zou overmaken (administratief dossier, CGVS, p. 21). De vaststelling dat verzoeker geen enkele opmerking heeft overgemaakt aan het CGVS met betrekking tot het persoonlijk onderhoud, bevestigt dat hij aldus overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet wordt geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud.

Waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, spontane, doorleefde, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De bestreden motieven hebben betrekking op essentiële elementen en betreffen gegevens die de kern uitmaken van het door verzoeker aangevoerde relaas en zijn leefwereld, met name zijn identiteit, zijn herkomst en zijn familie, zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op spontane, doorleefde, oprechte, coherente, consistente, gedetailleerde en duidelijke wijze uiteen te zetten. De door verzoeker aangehaalde druk, stress, jeugdige leeftijd en gebrek aan scholing vormen bijgevolg geen aannemelijke verklaring voor de vaststellingen die in de bestreden beslissing gedaan worden (zie ook *infra* punten 3.3.5.4.-3.3.5.6.).

Wat betreft het gegeven dat de procedure internationale bescherming verzoeker ongemak of angst zou inboezemen gelet op zijn verklaarde bijzondere kwetsbaarheid, wijst de Raad erop dat een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en "vrees" kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren. Verder kan dienstig worden verwezen naar hetgeen in punten 3.3.5.4.-3.3.5.6. wordt uiteengezet.

Verzoeker laat daarenboven na om inzake het voorgaande verdere en concrete duiding te verstrekken in zijn verzoekschrift. Hij beperkt er zich namelijk toe op algemene wijze te hekelen dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn verklaringen, laat

staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn bijzondere kwetsbaarheid.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker te worden vervolgd door Al-Shabaab. Daarnaast vreest verzoeker zijn buur H. en discriminatie omwille van het behoren tot een minderheidsstrekking binnen zijn clan.

3.3.5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. De Raad onderstreept dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Zo dient verzoeker alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

3.3.5.4. *In casu* considereert de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeker echter geen eenduidig zicht biedt op zijn persoonsgegevens, zijn familiale situatie, zijn geboorte- en woonplaats in Somalië en zijn vertrekdatum uit Somalië (zie weergave van de bestreden beslissing, punten 1.1. tot en met 1.5.).

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift uitgebreid in op de omstandigheden en de gemoedstoestand waarin jonge verzoekers om internationale bescherming zich bevinden na een uitputtende reis bij hun aankomst in Griekenland. Hij merkt in dit verband op dat hij zelf op jonge leeftijd, meer bepaald 22-jarige leeftijd, is aangekomen in Griekenland na een traject waarbij hij vele gebeurtenissen en invloeden heeft ervaren. Verzoeker benadrukt voorts dat hij in Griekenland is gehoord bij het regionale asielbureau van Alimos dat is opgezet in het kader van de *fast track* asielprocedure in Griekenland en waarbij procedurele waarborgen niet worden gegarandeerd, te meer gezien verzoekers geen toegang hebben tot gratis juridische bijstand aan de grens. Verzoeker geeft aan dat hij meermaals geconfronteerd is met autoriteiten die hij niet kon vertrouwen, waardoor hij een extreme angst kende en dat hij zich slechts geleidelijk bewust is geworden van zijn samenwerkingsplicht. In dit verband wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij niet kon worden geïnformeerd over zijn plicht tot medewerking. Verzoeker hekelt voorts dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn groeiend vertrouwen in de Belgische autoriteiten, dat uiteindelijk maakte dat hij een deel van zijn verklaringen, zoals hij deze heeft uiteengezet op de Dienst Vreemdelingenzaken, heeft herzien voor het CGVS.

De Raad merkt op dat verzoeker er met voormeld betoog in het verzoekschrift niet in slaagt om de voormelde aperte tegenstrijdigheden en incoherenties in zijn verklaringen te herstellen. Zo kan er immers op worden gewezen dat verzoekers uitvoerig betoog met betrekking tot de omstandigheden van de situatie van

asielzoekers in Griekenland en de gehooromstandigheden aldaar, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat hij voor de Belgische asielinstanties initieel verklaarde dat er nooit een interview in Griekenland van hem werd afgenomen, hij nooit een verzoek om internationale bescherming indiende en hij bovendien dezelfde persoonsgegevens zou hebben opgegeven voor de Griekse asielinstanties als deze die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België uiteenzet (administratief dossier, CGVS, p. 5-6, 11 en 20). Dat verzoeker thans in zijn verzoekschrift toegeeft dat hij in Griekenland leugenachtige verklaringen heeft afgelegd, bevestigt dat de verklaringen die daar werden opgetekend geenszins behept zijn met procedurele problemen – zoals hij nochtans lijkt voor te houden in het verzoekschrift – doch dat zij het product zijn van onware verklaringen van verzoekers kant. Een verwijzing naar landeninformatie omtrent de (problemen met de) asielprocedure in Griekenland, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De Raad vervolgt dat verzoeker niet ernstig kan voorhouden dat hij zich slechts geleidelijk aan bewust is geworden van zijn medewerkingsplicht en dat hij beïnvloed werd door anderen tijdens zijn asielroute. De Raad herhaalt dat uit voormelde motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker getracht heeft de Griekse en de Belgische autoriteiten te misleiden. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van zijn verklaringen voor de Griekse asielinstanties en bij de Dienst Vreemdelingenzaken doen afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid. Zo kan worden onderstreept dat verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS werd verzoeker bovendien meermaals gewezen op het belang om de waarheid te vertellen en werd hij geconfronteerd met het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde in het kader van zijn huidige asielprocedure ten overstaan van de verklaringen die hij in Griekenland aflegde (administratief dossier, CGVS, p. 20-21). Daarnaast werd verzoeker de kans geboden om uiteen te zetten hoe het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken is verlopen, een mogelijkheid waarvan hij ook gebruik maakte om correcties aan te brengen met betrekking tot zijn regio van herkomst en bijgevolg de plaats waar de vermeende vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld, de plaats waar hij werd vastgehouden en wie zou hebben geholpen bij zijn vrijlating (administratief dossier, CGVS, p. 3-5). Verzoeker werd dus meermaals gewezen op zijn plicht om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen – en dit van bij aanvang van de procedure internationale bescherming –, zodat hij thans bezwaarlijk kan voorhouden dat hij zich slechts geleidelijk aan bewust is geworden van zijn samenwerkingsplicht, dan wel dat er een schending van artikel 51, lid 2 van de Vreemdelingenwet voorligt.

In voorliggend verzoekschrift merkt verzoeker nog op dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kort was om zijn vertrouwen in de autoriteiten te herstellen, dat hij een vrees had om teruggestuurd te worden naar Somalië, alsook dat de houding van de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voor hem het vertrouwen in de asielinstanties niet kon herstellen, dat hij stuitte op onnodige hardheid en dat zijn advocaat dit ook zo liet optekenen op het einde van het persoonlijk onderhoud en zij hierbij refereerde aan de confrontatie met de tegenstrijdige verklaringen uit het Griekse asieldossier. De Raad merkt opnieuw op dat een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent zijn identiteit, herkomst of asielrelaas te geven. Voorts dient erop te worden gewezen dat het loutere feit dat de *protection officer* verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft geïnterpelleerd om de waarheid te vertellen, op zich geen reden is om enige vooringenomenheid of “hardheid” aan te tonen. Het is immers de taak van de *protection officer* om de geloofwaardigheid van het door verzoeker geschetste vluchtrelaas na te gaan. Bovendien kan hieruit worden afgeleid dat verzoeker gedurende het persoonlijk onderhoud reeds in de gelegenheid werd gesteld om zich te verantwoorden voor eventuele ongeloofwaardigheden, zodat niet valt in te zien hoe dit hem op enigerlei wijze zou hebben geschaad. Daarnaast onderstreept de Raad dat verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vroeg en ontving en dat noch verzoeker, noch zijn advocaat hieromtrent enige opmerkingen hebben geformuleerd ten aanzien van het CGVS. Dit terwijl de advocaat van verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud zelf opmerkte dat zij de notities van het persoonlijk onderhoud zorgvuldig zou nalezen en eventuele opmerkingen of antwoorden schriftelijk zou overmaken (administratief dossier, CGVS, p. 21). De vaststelling dat verzoeker geen enkele opmerking heeft overgemaakt aan het CGVS met betrekking tot het persoonlijk onderhoud, bevestigt dat hij aldus overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet wordt geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud. Het is dan ook niet ernstig om, na confrontatie met de bestreden beslissing, thans in het verzoekschrift voor te houden dat verzoekers wantrouwen in de asielinstanties niet kon worden hersteld. Te meer daar hij elders in het verzoekschrift erop aanstuurt dat dit vertrouwen nochtans geleidelijk is gegroeid en hij lijkt te stellen dat hij bij het CGVS waarachtige verklaringen kon afleggen.

Waar verzoeker ter verschoning van de tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing werden vastgesteld, in zijn verzoekschrift er nog op wijst dat rekening moet worden gehouden met zijn jonge leeftijd en met het feit dat hij ongeschoold is, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. De Raad benadrukt dat een desgevallend gebrek aan scholing, dan wel verzoekers jeugdige leeftijd – waarbij de Raad opmerkt dat verzoeker reeds meerderjarig (22 jaar) was op het ogenblik van zijn vertrek uit Somalië – niet kan verklaren dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zaken die tot zijn identiteit en dagdagelijkse leefomgeving behoren. De blote bewering dat verzoeker analfabeet en ongeschoold zou zijn, brengt immers niet mee dat hij niet de capaciteiten zou hebben om op een samenhangende en consistente manier te kunnen vertellen over zijn naam, zijn beroep in Somalië, zijn geboorte- en woonplaats in Somalië, zijn familiale situatie – zoals de namen van zijn ouders en de overlijdensdatum van zijn vader –, zijn vertrekdatum uit Somalië en de duur van zijn verblijf in Griekenland. Hieraan wordt toegevoegd dat elke verzoeker om internationale bescherming onderhevig is aan een zekere mate van stress maar dat uit de vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden, niet blijkt dat deze interviews niet op een normale manier zouden zijn verlopen of dat angst bij verzoeker hem zou hebben verhinderd om op bepaalde vragen te antwoorden (*supra* punt 3.3.4.).

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat de commissaris-generaal, door zich te beperken tot het benoemen van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, niet aantoonde hoe deze verklaringen al dan niet zijn besluit hebben “*verhelderd*”. Verzoeker meent dat het niet duidelijk is dat alle elementen van het dossier in overweging werden genomen bij het nemen van de bestreden beslissing en dat het de commissaris-generaal toekwam om in een tweede stap het asielrelaas van verzoeker te beoordelen en af te wegen aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek op individuele wijze heeft onderzocht, waarbij rekening werd gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen aangebracht door verzoeker. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan verder blijken dat de *protection officer* zijn taak correct heeft uitgevoerd door verzoeker de mogelijkheid te bieden zijn relaas uitgebreid toe te lichten en zijn verklaringen desgevallend te nuanceren, aan te vullen of te corrigeren, of ter zake een gedegen verklaring te bieden. Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit het tegendeel blijkt. Er werden tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende open vragen gesteld en mogelijkheden gegeven om toevoegingen te doen die toelaten de waarachtigheid van zijn problemen aannemelijk te maken. De Raad benadrukt dat uit lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier duidelijk naar voor komt dat verzoeker echter geen eenduidig zicht biedt op diverse facetten van zijn persoonlijk en familiaal leven, alsook de periode waarin hij zijn land van herkomst zou zijn ontvlucht. Aangezien verzoeker mist spijt over deze elementen biedt hij aldus geen zicht op waar en wanneer de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten zich in Somalië zouden hebben afgepeeld. De Raad herhaalt tot slot dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker om internationale bescherming op te vullen.

Aangaande zijn regio van herkomst betreft verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij op het CGVS niet de kans heeft gehad om zijn kennis van zijn regio van herkomst te bewijzen. Verzoeker meent dan ook dat hij niet de kans had om zijn goede trouw te bewijzen en dat de *protection officer* daarentegen ervoor gekozen heeft om zich alleen te beperken tot de tegenstrijdigheden in “*eerdere gesprekken*”. Verzoeker wijst er voorts nog op dat hij er geen belang bij had om zijn verklaringen te herroepen aangezien de situatie in El Dher dramatisch is.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitvoerig de kans kreeg en bevraagd werd met betrekking tot zijn gewijzigde regio van herkomst (administratief dossier, CGVS, p. 7-9 en 19-20), zodat het niet opgaat om in het verzoekschrift te poneren dat verzoeker onvoldoende de kans zou hebben gehad om verklaringen omtrent zijn herkomst af te leggen. De Raad wijst er overigens op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt. Verzoeker, noch zijn raadsman maakten doorheen het persoonlijk onderhoud voorts enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerminst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element. Verder dient erop gewezen dat *in casu* niet kan worden uitgesloten dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming de asielinstanties tracht te misleiden (gezien hij heeft toegegeven dit in het verleden al te hebben gedaan) door het afleggen van leugenachtige verklaringen teneinde alsnog internationale bescherming te verkrijgen. Verzoekers bewering dat hij niet inziet waarom hij bepaalde zaken anders zou hebben voorgesteld, valt dan ook geenszins te rijmen met de voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker op verschillende punten ongeloofwaardige en zelfs leugenachtige verklaringen heeft afgelegd betreffende kernelementen van zijn identiteit, herkomst, familie en verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België. Overigens stelt de Raad vast

dat de commissaris-generaal *in casu* op zich niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, noch dat verzoekers clan (de Hawiye-clan) aanwezig is in de regio Lower Shabelle, doch wel dat hij geen zicht biedt op zijn verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België en bijgevolg evenmin op de plaats en periode waar de vermeende vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld.

3.3.5.5. Aangezien verzoeker geen eenduidig zicht biedt op zijn identiteit, zijn beroep in Somalië, zijn woonplaats(en), de identiteit van zijn ouders, de overlijdensdatum van zijn vader, zijn vertrekdatum uit Somalië en de periode dat hij in Griekenland verbleef, kan aldus evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

Hoe dan ook slaagt verzoeker er doorheen zijn verklaringen niet in zijn vrees voor vervolging vanwege Al-Shabaab aannemelijk te maken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

- a) verzoeker tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen aflegt over de datum waarop en via wie Al-Shabaab hem bedreigde en wie er (mee) beslisten dat verzoeker Somalië moest verlaten,
- b) verzoeker tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen aflegt over de redenen waarom Al-Shabaab hem beweerdelijk bedreigde,
- c) het niet aannemelijk is dat verzoeker nog één jaar in zijn woonplaats te Mogadishu verbleef onder bedreiging van Al-Shabaab,
- d) verzoeker geen namen kan geven van de Al-Shabaableden die naar zijn mening de macht hadden in zijn regio.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in dit verband in zijn verzoekschrift beperkt tot het volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de start van zijn vermeende problemen met Al-Shabaab, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Dit kan echter niet als een dienstig verweer worden beschouwd om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker oppert in voorliggend verzoekschrift nog dat de commissaris-generaal rekening had moeten houden met de elementen die onder andere door EUAA zijn vermeld over de wervingspraktijken van Al-Shabaab in Somalië in het algemeen en in Mogadishu in het bijzonder. In dit verband merkt verzoeker op dat Al-Shabaab zijn rekrutering richt op de conflicten tussen clans en inspeelt op gevoelens van verbondenheid en loyaliteit aan de clans. Verzoeker citeert hiertoe uit het EUAA, "*Country Guidance Report Somalia*" van augustus 2023 en onderstreept dat deze informatie de geloofwaardigheid van zijn verklaringen versterkt. De Raad wijst er echter op dat de door verzoeker bijgebrachte algemene informatie geen afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen waarin de tegenstrijdigheden, niet-aannemelijkheid en ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen en voorgehouden vrees voor vervolging blijken. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd.

Aangaande het feit dat verzoeker geen namen kan geven van leden van Al-Shabaab, merkt verzoeker in zijn verzoekschrift op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gewezen op het probleem van de anonimiteit van lokale deelnemers aan de wandaden van Al-Shabaab. Verzoeker vervolgt dat hij heeft uiteengezet dat de rekrutering tot doel had dat lokale rekruten zich naar Jilib zouden bewegen, zodat het niet ondenkbaar is dat de aanwezige leden van Al-Shabaab ervaren leden waren die gestuurd waren vanuit het centrum in Jilib. Tot slot wijst verzoeker op zijn jonge leeftijd en de impact hiervan op zijn vermogen om de centrale figuren van de Al-Shabaabgroep te kennen. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker ten tijde van de voorgehouden bedreigingen van Al-Shabaab 21 jaar oud was en dus reeds meerderjarig. Bovendien kan ook van een jeugdig persoon redelijkerwijze worden verwacht dat hij coherente, doorleefde en consistente informatie kan geven met betrekking tot een militie die prominent aanwezig zou zijn geweest in zijn regio van herkomst en bijgevolg deel uitmaakte van zijn persoonlijke leefwereld. Te meer daar verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met Al-Shabaab.

Aangezien verzoeker geen van de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn voorgehouden vrees voor vervolging vanwege Al-Shabaab weerlegt, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.5.6. Verzoeker uit voorts een vrees om gediscrimineerd te worden omwille van het behoren tot een minderheidsclan. De Raad stelt echter vast dat verzoeker – in tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift poneert – geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit aantoon waaruit zou blijken hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Zo considereert de commissaris-generaal op goede gronden:

“-Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u bij de DVZ geen enkel gewag maakte van enige discriminatoire problemen. Zo gaf u aan dat u vreesde om gedood te worden door Al Shabaab bij terugkeer naar Somalië. U gevraagd of u naast deze problemen nog problemen had gehad met uw autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, ontkende u dit (zie "vragenlijst CGVS" DVZ d.d. 04 augustus 2022 vraag 7). -U verklaarde bij het CGVS tot de subclan Wadalan, Gorgorte (Gorgarte), Hawiye te behoren (CGVS p. 14). U verklaarde tot een kleine clan zonder macht te behoren (CGVS p. 13). U gevraagd wat u bedoelde met een 'kleine clan', zei u niet veel wapens te hebben, geen macht te hebben, geen gemeenschap te hebben en geen bekende personen van uw clan in de politiek of als handelaar te hebben (CGVS p. 13). U verklaarde tot de meerderheidsclan Hawiye te behoren doch dat deze onderverdeeld is onder diegenen met en zonder wapens (CGVS p. 13). Uw clan behoort tot diegenen zonder wapens. U haalt aan problemen met de clan Abgal Agoon Jare te hebben gekend (CGVS p. 10 en 13). Gevraagd wat het ergste was dat u persoonlijk meemaakte inzake discriminatie op basis van uw clan, verklaarde u dat u voor uw moeder werd uitgescholden voor 'laan gaab' (cfr. lagere clan), indien jongeren problemen hebben, ze zich achter hun clan kunnen verbergen, u niemand had die voor u opkwam en u één week voor een grote winkel werkte, u na die week werd weggestuurd en u voor uw geleverde werk geen loon ontving (CGVS p. 13). Er kan worden opgemerkt dat dit onvoldoende is om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit het bovenstaande kan niet worden afgeleid dat u omwille van het behoren tot een numeriek kleinere clan dermate ernstige problemen had die uw situatie onleefbaar maakten.”

Door louter te volharden in zijn verklaringen met betrekking tot de discriminatie die hij doorheen zijn leven onderging, te poneren dat dit een structurele discriminatie betreft en zijn verklaringen te hernemen dat zijn familie in angst en isolatie werd geplaatst, brengt verzoeker geen enkel concreet verweer bij om voormelde overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat het dispuut met verzoekers buurman H. niet actueel is:

“U verklaarde dat de problemen met uw buur H.(...) (een (voormalig) secretaris bij een krijgsheer) (clan Abgal<Harti Abgal) zich reeds manifesteerden van zolang u bewustzijn had, sinds u daar leefde (CGVS p. 15). Ondanks de door u beweerde problemen bleef uw familie er wonen tot aan uw vertrek uit Somalië, dit aldus naast diezelfde buur (CGVS p. 7). U verklaarde dat uw familie midden 2021 verhuisde en dat uw moeder specifiek naar de buurt Boondheere in Mogadishu ging (CGVS p. 9, 10). Uw familie zou zijn verhuisd, naar een plaats niet al te ver, door veel problemen met "de man" - u stelde dat uw buur zijn woning wilde uitbreiden naar het perceel gelegen tussen uw woning en de zijne en er daardoor een dispuut was en deze buurman er de politie en militairen bijhaalde, zij gaven deze man gelijk - , uw buurman heeft het huis van uw familie ondertussen overgenomen (CGVS p. 15). U verklaarde dat uw familie nog steeds het grootste probleem zou hebben in dit kader, met name dat deze man hun huis bezit, daarnaast zouden zij een beetje verder weg zijn verhuisd om van hem verwijderd te zijn, doch zouden zij (cfr. de (sub)clan van uw buur) nog steeds de meerderheid zijn. Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat uw familie de dato op een andere plaats woonachtig is, u stelt zelf dat zij niet ver weg zijn verhuisd en u verwijst verder louter naar het algemeen behoren van deze man tot een numerieke meerderheidssubclan, verder stelt het voormalige dispuut zich niet meer gezien uw familie niet meer naast deze man woonachtig is.”

In voorliggend verzoekschrift benadrukt verzoeker dat gewapende politieagenten en militairen in het conflict tussenbeide kwamen in het voordeel van zijn buurman H.. Hij onderstreept dat zijn buurman daarbij gebruik maakte van zijn claninvloed en van geweld. Verzoeker benadrukt dat hij dus een schending van de eigendomsrechten van zijn familie heeft ondergaan, hetgeen gelijk staat aan afpersing. Te dezen verwijst verzoeker naar het EUAA-rapport waaruit blijkt dat interclanrivaliteiten vaak draaien om kwesties van land en leiden tot ernstige gewelduitbarstingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich met deze argumentatie opnieuw beperkt tot het louter hernemen van eerder afgelegde en niet langer actueel bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het verwijzen naar en citeren uit algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn persoon en het minimaliseren van de vaststellingen die in de bestreden beslissing gedaan worden. Met dit betoog brengt verzoeker echter geen concreet en dienstig verweer bij om voormelde vaststellingen en overwegingen te verklaren of te weerleggen, noch maakt verzoeker hiermee aannemelijk actueel een gegronde vrees voor vervolging vanwege H. te lopen.

3.3.5.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.8. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker naar voor geschoven vluchtrelaas, dringt de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van niet-tijdelijke en doeltreffende overheidsbescherming voor deze vermeende problemen zich niet op.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan de herkomst en het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie in zijn aanvullende nota van 25 april 2025:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://eaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://eaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclan geweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profile-aanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent."

In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden. De commissaris-generaal motiveert aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers voorgehouden van regio op basis van de geactualiseerde informatie als volgt in zijn aanvullende nota van 25 april 2025:

"In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de

overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Banadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgeëlijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden gevisieerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135 incidenten onder civilian targeting. De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond. De intern ontheemden die onder andere onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigen zich in Bari of binnen de regio zelf.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon."

In de bestreden beslissing wordt omtrent deze persoonlijke omstandigheden nog geoordeeld: "U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

In zijn verzoekschrift gaat verzoeker uitvoerig in op de veiligheidssituatie in Mogadishu, waarbij hij de algemene geweldpleging, de stijgende criminaliteit en de aanwezigheid van gewapende groeperingen benadrukt onder verwijzing naar EUAA "Country Guidance Report Somalia" van augustus 2023. Verzoeker legt ter terechtzitting voorts een aanvullende nota neer waarin hij verwijst naar diverse (pers)artikels. Verzoeker meent dat deze stukken aantonen dat de veiligheidssituatie anno 2025 in Somalië nog steeds zorgwekkend is. Ter terechtzitting wordt nog opgemerkt dat deze meer recente informatie aantoont dat de situatie zelfs nog verder is verergerd en dat er meer geweld is, waarvan ook burgers het slachtoffer worden. Specifiek met betrekking tot de situatie in Mogadishu meent verzoeker dat er een risico bestaat dat de stad in handen komt van Al-Shabaab.

De Raad benadrukt dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu (dat wordt gerekend tot de regio Banadir) verschillende factoren in ogenschouw werden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals de aanwezigheid van actoren van geweld; het aantal conflict gerelateerde incidenten; de intensiteit van deze incidenten; de aard van de gebruikte methodes en tactieken; de doelwitten die de partijen in het conflict beogen; het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld; de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers

dwingt om hun land of hun regio van herkomst te verlaten. De analyse van de veiligheidssituatie dient aldus als een geheel te worden gelezen.

Doorheen de geciteerde (pers)artikels in de aanvullende nota van 7 mei 2025 wordt vooral melding gemaakt van aanhoudende en oplopende gevechten tussen de staatstroepen (al dan niet gesteund door clans) en Al-Shabaab. Daarnaast worden diverse hypothesen geformuleerd en uitgewerkt met betrekking tot mogelijke verdere ontwikkelingen in dit verband. De Raad merkt evenwel op dat in de voormelde analyse van de commissaris-generaal, die werd gemaakt op basis van diverse en objectieve informatiebronnen, eveneens wordt gerefereerd aan de confrontaties tussen Al-Shabaab met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad Mogadishu, die door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties een gewild doelwit vormt, hetgeen wordt onderschreven door de bronnen die verzoeker aanhaalt. Ook in de door de commissaris-generaal bijgebrachte COI Focus van 25 maart 2025 wordt melding gemaakt van het feit dat Al-Shabaab een significante bedreiging vormt voor de veiligheidssituatie (COI Focus van 25 maart 2025, p. 19). Deze elementen werden aldus terdege in rekening gebracht door de commissaris-generaal bij zijn voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota – zij het dat er sprake is van een zekere intensivering van de bestaande conflicten – in lijn ligt met de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld.

De Raad treedt derhalve voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie, die gebaseerd is op actuele landeninformatie, bij.

Verzoeker gaat voorts niet in op het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die voor hem het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn verzoekschrift brengt hij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan.

3.3.6.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing

die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET